

Arrest

nr. 322 791 van 4 maart 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 november 2024.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 23 januari 2025 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1512 legt de eed af en tolkt Engels

De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP stelt de bestreden beslissing nooit ontvangen te hebben waardoor de termijn van beroep niet kon beginnen lopen. Bij check ter terechtzitting in het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief van de verwerende partij correct opgestuurd werd naar de door VzP gekozen woonplaats, deze teruggestuurd werd aan het CGVS door Bpost, met de vermelding ‘niet afgehaald’. VzP stelt dat de Raad erover zal oordelen maar dat het voor haar moeilijk is om te bewijzen dat zij niets ontvangen heeft.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen valabele argumenten bij die een ander licht werpen op de grond in de beschikking van 19 november 2024 inzake de laattijdigheid van haar beroep.

5.1. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, hetgeen het geval is, zo blijkt.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

Zoals ter zitting wordt aangegeven, blijkt uit het administratief dossier dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats in Sint-Niklaas.

De volgende dag werd de bestreden beslissing er aangeboden, zo blijkt uit de briefomslag met stickers van Bpost waarop kan worden gelezen: *“bericht gelaten op 18.06.24”* en die eveneens vermelden: *“Terugzenden op 04.07.24”* (zie administratief dossier, enveloppe).

Ondanks het achterlaten van dit bericht werd de aangetekende zending niet afgehaald, waarna het postkantoor van Sint-Niklaas de zending heeft teruggestuurd naar de afzender, met name het Commissariaat-generaal. Daar werd de enveloppe, met op de achterzijde de sticker/mededeling *“NIET AFGEHAALD”*, enkele dagen later in ontvangst genomen, gezien de stempel *“CGRA – CGVS 08 JULI 2024 Ontvangen op”*.

Waar verzoekende partij ter zitting aanvoert de bestreden beslissing nooit te hebben ontvangen waardoor de termijn om beroep in te dienen niet kon beginnen lopen, blijkt aldus uit de gegevens in het administratief dossier dat de postdiensten de briefomslag met de bestreden beslissing wel degelijk op de door haar

gekozen woonplaats hebben aangeboden en dat toen een bericht van afwezigheid werd achtergelaten. De opklakbriefjes op de briefomslag gelden als bevestiging door de postdiensten dat bij aanbidding van de brief een bericht van afwezigheid werd achtergelaten als bewijs van overhandiging (cf. RvS 28 mei 2021, nr. 250.716).

Wat betreft de opmerking van verzoekende partij ter zitting dat het voor haar moeilijk is om te bewijzen dat zij niets ontvangen heeft, wijst de Raad erop dat met voormeld stuk, met name het afwezigheidsbericht, het bewijs voorligt dat de briefomslag met de bestreden beslissing wel degelijk op de door haar gekozen woonplaats werd aangeboden. De kennisgeving wordt geacht te zijn gebeurd op het ogenblik van de aanbidding, *in casu* 18 juni 2024. Het feit dat de betrokkene de aangetekende zending (die dag) niet in ontvangst neemt, zoals *in casu*, verhindert niet het ingaan van de beroepstermijn, tenzij overmacht kan worden ingeroepen (RvS 3 december 2009, nr. 198.499). Overigens, anders oordelen, zou impliceren dat men door, al dan niet bewust, niet of pas laat gevolg te geven aan het afwezigheidsbericht van de post dat een aangetekende zending werd aangeboden in afwezigheid van de bestemming, men zelf (de aanvang van) zijn beroepstermijn zou kunnen uitstellen of afstellen.

Verzoekende partij toont niet aan dat de postdiensten niet correct zouden hebben gehandeld. Hiervan ligt niet enig bewijs voor. Overigens blijkt uit niets dat zij zich desgevallend ooit hierover bevroegd heeft bij Bpost noch een klacht zou hebben ingediend.

De kennisgeving gebeurde aldus op een (rechts)geldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoekende partij. Zij toont het tegendeel niet aan.

Zoals eerder werd opgemerkt doet een geldige kennisgeving de beroepstermijn ingaan.

5.2. Beroepstermijn

Het beroep van verzoekende partij is gericht tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) van 17 juni 2024, waarbij haar verzoek om internationale bescherming in België op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° *juncto* artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of bevindingen die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing tien (10) dagen.

Die termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

5.3. Laattijdigheid beroep

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals *in casu*, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, “tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst” (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met bestreden beslissing op maandag 17 juni 2024 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was donderdag 20 juni 2024 dus de eerste dag van de beroepstermijn.

Gelet op de beroepstermijn van 10 dagen (en het feit dat de vervaldag een zaterdag is waardoor deze verplaatst wordt naar de eerstvolgende werkdag conform artikel 39/57, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet), was maandag 1 juli 2024 de vervaldag/laatste dag van de beroepstermijn. Verzoekende partij had dus tot en met 1 juli 2024 tijd om beroep in te dienen.

Het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 23 september 2024, is dan ook ingediend buiten de wettelijke termijn, zoals eerder ook al in de beschikking werd vastgesteld.

5.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer een verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Uit het betoog ter zitting kan geen reden van overmacht blijken.

6. Gelet op het voorgaande, brengt verzoekende partij geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan de in de beschikking van 19 november 2024 opgenomen grond. Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

Het beroep is onontvankelijk *ratione temporis*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vijftientig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS